

Bir Ankara Şiiri

– S.Karagöz · 23 Temmuz 2017

BİR ANKARA ŞİİRİ

Gittiğin günden beri
Kalbim hep Ankara'da
Kızılay'da,Çankaya'da, Ulus' ta
Tanımadığım,
Bilmediğim insanlarla yan yana
Ayaşta, Cebeci, Gençlik parkı' nda
Çaresiz gözlerle etrafıma bakarım
Ankara'nın her semtinde seni ararım.

Bazen Kocatepe'de, Hacı Bayram'da
Ayuçlarım açılır gökyüzüne, dilim duada
Bazen saygı duruşundayım
Ata' nın huzurunda
Dikmen'de, Bala' da, Pursaklar' da
Gittiğin günden beri
Kalbim hep Ankara'da.

Hüznümü bırakırım Kuğulu' nun serin sularına
Seni sorarım Tunalı'nın kaldırımlarına
Meclis' te, Beştepe' de, Bakanlıklar'da
Şikayet ederim kaderimi en üst makamlara
Gittiğin günden beri
Kalbim hep Ankara'da.

Bir bakmışsın
Destan yazarım şehitlerle Kazan'da
Bir bakmışsın mehmetçikle kol kola
Mamak'ta kışla yolunda
Gün gelir
Kaybolurum Beypazarı evlerinin avlularında
Gözlerim seni arar
Polatlı' da, Ayrancı,, Kasalar yollarında
Tınaztepe' de ekinler arasında

Kale' de tarihin en derin sayfalarında

Bir umutla çıkarım Atakule' ye
125. metreden şehre bakarım.

Başım döner:

"Düşüyorum..Ne olur gel tut ellerimi, bir daha beni bırakma! " diye ağlarım.

Bazen de ahilere seymenlere seni anlatır,

Dökerim içimi birazcık rahatlarım.

Kışın ayazı kedi gibi büzse de beni

Bahar gelir yeniden yeşerir umutlarım

Sincan' da senin için papatyalar toplarım.

Esenboğa radarlarından seslenirim dört bir yana:

"Gören var mı sevdiğimi buralarda?"

Bazen arka mahallelerde bir gece konduda

Bazen beyaz bir güvercin kanadında

Paylaşırım bir lokma ekmeğimi dostla düşmanla.

Huzur bulur sakinleşirim Atatürk Orman Çiftliğinde

Haykırırım güven parkta

"Yorgunum, bitkinim, bir noktayım..

Ne olur gel beni bul! " diye

Buralarda mevsim yine sonbahar

Gökyüzünde gözlerinin rengi bulutlar

Ha ağladı ha ağlayacaklar

Bir damla yağmur düşmüyor ama yerler hep ıslak

Korkuyorum sonumdan

Bu iş nereye varacak?

Dört bir yanım yalnızlık

Ne yana baksam hatıralar

Sen yoksun bu şehir ıssız karanlık

Gittiğin günden beri bu şehirde hep hüznün var

"Bir gün" diyorum

"Bir gün mutlaka dönecek buralara."

Yüreğimde sabır, gözlerimde umut

Aklım hep oralarda

"Bırak, git, evine dön!
Daha fazla umutlanma." dese de Ankara
Alınır kırılır vaz geçmez asla
Umudum da, mutluluğum da
Geleceğim de, sevdiğim de sende
Nasıl vazgeçeyim senden Ankara?

Hiç aklıma gelmezdi bir gün seni seveceğim
Madem ki seviyor seni sevdiğim
Ben de seni seviyorum Ankara

23 Temmuz 2017 İğdır
Sebahat Karagöz